

Pangolinin Pikniđi

Aysel Banu YAVUZAL

Pangolinin Pikniđi

Aysel Banu YAVUZAL

Yeşil ormanın kalbinde, eğrelti otlarının uykulu parmaklar gibi kıvrıldığı yerde, Penny adlı pangolin yaşırdı. Pulları, üst üste binen yapraklar gibi katmanlı, sıcak bal rengi kahverengiydi ve karnı yumuşak, soluk krem rengiydi. Penny sessiz akşamları ve yağmurdan sonra yosun kokusunu severdi. Gevşek bir fiyonkla bağlanmış yosun yeşili bir atkı takar ve nereye giderse gitsin küçük, örgü bir sepet taşırdı.

Bir akşam, ay yuvarlak ve gümüş gibi yükselirken Penny'nin harika bir fikri oldu. "Ay ışığında bir piknik planlayacağım!" dedi, minik patilerini çırparak. En iyi arkadaşı ayı yavrusu Bo'yu, ateş böceği Luma'yı ve bilge baykuş Olive'i davet edecekti. Penny küçük davetiyeleri meyve suyuyla yapraklara yazarken uzun kuyruğu heyecanla kıvrıldı.

Penny örgü sepetini tatlı meyveler, ballı kekler ve minik sandviçlerle doldurdu. Yumuşak çimenlerin büyüdüğü ve ateş böceklerinin dans ettiği bir açıklık seçti. Ama battaniyeyi sererken kalbine bir endişe süzüldü. Pulları ağır ve tuhaf hissettiriyordu. "Ya arkadaşlarım pullarımı çok garip bulursa?" diye fısıldadı, kuyruğu sıkıca kıvrılarak.

Ayı yavrusu Bo ilk gelen oldu; kırmızı-beyaz kareli bandanası ay ışığında parlıyordu. Meyvelerle dolu bir bez çantası taşıyordu ve Penny'ye kocaman, sıcak bir sarılma verdi. "Bu şimdiye kadarki en güzel piknik olacak!" diye gürlledi. Penny gülümsedi, ama kuyruğu kıvrık kaldı. Bo'nun yumuşak ışıktaki pullarını fark etmemesini umuyordu.

Ateş böceđi Luma patikadan hızla süzöldü; altın rengi kuyruk ışıđı küçük bir fener gibi parlıyordu. Gümüş meşe palamudu başlıđını bir tutam yonca ile takmıştı. "Herkes'e yolu ben ısıttım!" diye cıvıladı, yarı saydam kanatları parıldayarak. "Pulların çok güzel, Penny!" diye ekledi Luma. Penny kızardı ve sessizce teşekkür etti, ama endişesi geçmedi.

Baykuş Olive sessizce süzülerek indi; lavanta rengi örgü şalı omuzlarına sarılıydı. Yuvarlak sarı gözleri minik gözlüklerinin ardında parıldıyordu. "Buluşmak için ne güzel bir yer," dedi, sesi sakın ve sıcaktı. Penny konuklarını selamladı, ama atkısını sıkıca çekili tuttu, kimsenin pullarına bakmamasını umarak.

Arkadaşlar piknik battaniyesine oturdu ve Bo meyveleri elden ele dolaştırdı. "Hikâye zamanı!" diye duyurdu. "Ben başlıyorum." Baldan korkan bir ayı hakkında bir hikâye anlattı ve herkes güldü. Penny de gülmeye çalıştı, ama gözleri hep pullarına kayıyordu, ay ışığında tuhaf görünüp görünmediklerini merak ediyordu.

Luma bir ateş böceği kovalamacası oyununa öncülük etti; altın ışığı ağaçların arasında hızla uçuşuyordu. Bo kıkırdayarak arkasından ağır ağır yürüdü ve Olive battaniyeden tezahürat yaptı. "Gel oyna, Penny!" diye seslendi Luma. Penny duraksadı, sonra katıldı; koşarken pulları parıldıyordu. Bir an endişesini unuttu ve oyunun sevincini hissetti.

Yorulduklarında Olive, her canlının farklılıklarının birer armağan olduğunu anlatan bir hikâye paylaştı. "Ay güneşten farklıdır," dedi, "yine de ikisi de dünyamızı aydınlatır. Senin pulların da senin kendi özel armağanın, Penny." Penny'nin kuyruğu biraz çözüldü. Arkadaşlarına baktı ve gözlerinde yalnızca iyilik gördü.

Penny derin bir nefes aldı ve atkısının kaymasına izin verdi. "Endişeleniyordum," diye itiraf etti, "pullarım sizi rahatsız edebilir diye." Bo başını yana eğdi. "Rahatsız mı? Pulların harika!" dedi. Luma başını salladı. "Yıldızlar gibi parlıyorlar!" diye ekledi. Olive nazıkçe gülümsedi. "Sen olduğun gibi mükemmelsin, sevgili Penny."

Ay ışığındaki şölen başladı ve herkes en sevdiği yiyecekleri paylaştı. Bo'nun meyveleri tatlıydı, Luma çiy damlası çayı getirdi ve Olive minik ballı bisküviler ikram etti. Gecenin yıldızı Penny'nin ballı kekleriydi. Gülüştüler ve sohbet ettiler; Penny pullarının mutlulukla parladığını hissetti. "Bu şimdye kadarki en güzel piknik!" dedi ve arkadaşları sevinçle bağırdı.

Şöleniden sonra daha çok oyun oynadılar ve daha çok hikâye anlattılar. Luma onlara bir ateş böceği dansı öğretti ve Bo burnunun üstünde meyve dengelemeyi gösterdi. Penny dans ederken pullarının yumuşak bir tıkırtı sesi çıkardığını keşfetti ve herkes tempo tuttu. Orman kahkahalar ve sevinçle yankılandı.

Gece ilerledikçe Olive şalını Penny'nin omuzlarına sardı. "Görüyorsun ya," dedi yumuşakça, "herkes kendini dahil hissettiğinde dostluk büyür. Davetin bizi bir araya getirdi ve nezaketin bize kendimizi evimizde hissettirdi." Penny arkadaşlarına baktı; yüzleri ay ışığında parlıyordu ve kalbinde sıcak bir ısıltı hissetti.

Bo esnedi ve büyük patilerini gerdi. "Bunu her hafta yapmalıyız!" diye ilan etti. Luma'nın ışığı heyecanla titredi. "Evet! Ve bir dahaki sefere göletin yanında piknik yapabiliriz!" Penny'nin kuyruğu sevinçle kıvrıldı. Pullarının hiç de endişe kaynağı olmadığını fark etti—onu özel yapan şeyin bir parçasıydılar.

Arkadaşlar pikniğı topladı ve Penny her birine iyi geceler dileyerek sarıldı. "Geldiğiniz için teşekkürler," dedi. "Sen sen olduğun için teşekkürler," diye yanıtladı Olive. Penny ayın altında eve yürürken, örgü sepeti boş ama kalbi dolu, farklılıkların saklanacak değil kutlanacak şeyler olduğunu biliyordu.

Penny sıcak yuvasına döndüğünde yosun yeşili atkısını bir çengele astı ve gülümsedi. Herkes kendini dahil hissettiğinde dostluğun serpildiğini ve kendin olmanın en güzel armağan olduğunu öğrenmişti. Ay penceresinden parlıyordu ve Penny, ay ışığındaki piknikleri ve onu olduğu gibi seven arkadaşlarını hayal ederek uykuya daldı.